

REIN TIIVEL

PERSONAALBIOGRAAFIA

SISEKAITSEAKADEEMIA
ESTONIAN ACADEMY OF SECURITY SCIENCES

REIN TIIVEL

PERSONAALBIBLIOGRAAFIA

SISEKAITSEAKADEEMIA

Tallinn 2020

Autoriõigus: Sisekaitseakadeemia 2020

Koostanud Liina Tamm, Jaana Kulbin

Keeleliselt toimetanud Siiri Soidro

Kujundanud Mart Kivisild

ISBN 978-9985-67-311-9

ISBN 978-9985-67-312-6 (pdf)

Trükk: Ellington Printing OÜ

www.sisekaitse.ee/kirjastus

SISUKORD

SAATESÕNA	5
ELULUGU	7
1. Töö teadusepõllul ja praktikas	7
2. Turumajandust avastamas	9
3. Töö Justiitsministeeriumis.....	11
4. Töö Sisekaitseakadeemias	19
BIBLIOGRAAFIA	29
1. Teaduskraadi info	29
2. Raamatud ja õpikud	30
3. Teadusajakirjade ja -kogumike artiklid	31
4. Konverentside materjalid.....	35
5. Teadusväljaande toimetamine	39
6. Teadustööde juhendamised	40
7. Muud publikatsioonid	41
8. Artiklid ajalehtedes ja ajakirjades.....	42
9. Rein Tiiveli kohta ilmunud publikatsioonid.....	46
NIMEREGISTER.....	47

SAATESÕNA

See personaalbibliograafia koondab Sisekaitseakadeemia emeriitprofessori Rein Tiiveli artiklite, raamatute, teaduslike kirjutiste ning muude publikatsioonide kirjeid. Samuti on bibliograafias kirjutised Rein Tiivelist endast. Bibliograafia on jaotatud üheksasse rubriiki ja iga rubriigi sees on kirjed esitatud ilmumisaaja järgi alates varaseimast.

Bibliograafia sissejuhatuseks on Rein Tiiveli elulugu, mille on koostanud emeriitprofessor ise ja mida illustreerivad asjakohased fotod tema erakogust.

Bibliograafia esimeses osas on Rein Tiiveli teaduskraadi taotlemiseks kirjutatud tööde kirjed. Teises osas on tema sulest ilmunud või tema koostatud raamatute ja õpikute kirjed. Kolmandas osas on professor Tiiveli kirjutatud artiklid, mis on avaldatud teadusajakirjades ja -kogumikes. Bibliograafia neljandas osas on Rein Tiiveli konverentsidel esitatud materjalid. Tema toimetatud teadusväljaanded on esitatud bibliograafia viiendas osas. Kuuendas osas on Rein Tiiveli juhendatud teadustööd. Bibliograafia seitsmendasse ossa on koondatud tema muud publikatsioonid. Kaheksandas rubriigis on Rein Tiiveli artiklid, mis on ilmunud perioodilistes väljaannetes. Viimane, üheksas osa sisaldab tema kohta ilmunud kirjandust. Bibliograafia lõpus on nimeregister.

Bibliograafia koostamiseks on andmeid kogutud raamatukogude e-kataloogist ESTER ja artiklite andmebaasist ISE, Eesti Rahvusraamatukogu koostatud rahvusbibliograafia väljaannetest ning muudest allikatest. Emeriitprofessor Rein Tiivel on nimestiku üle kontrollinud ja seda on vastavalt tema märkustele täpsustatud.

Bibliograafia on koostatud Rein Tiiveli 80. juubeliks.

Maakorralduse eriala V lend 1965. aasta jaanuaris

ELULUGU

Rein Tiivel sündis 28. juulil 1940. aastal Tartus. 1948. aastal asus ta õppima Tartu 4. Seitsmeaastasest Kooli ja lõpetas selle, vahepeal Tartu 10. Seitsmeaastaseks Kooliks nimetatud õppeasutuse 1955. aastal. Õpingud läksid edasi Tartu 5. Keskkoolis, mille ta lõpetas 1959. aastal. Samal aastal jätkus koolitee Eesti Põllumajanduse Akadeemia maakorralduse osakonnas, mille ta lõpetas 1964. aasta lõpus. Insenermaakorraldaja kvalifikatsiooni saamine nihkus tehnilistel põhjustel siiski 1965. aasta jaanuari algusesse.

Tollal kehtinud korra kohaselt pidi diplomi saamiseks ühe aasta erialal töötama. Rein Tiivelil, nagu ka mitmel tema kursusekaaslasel, asendas erialast tööd aastane ajateenistus Nõukogude armees, aga diplomi, millele oli punasega märgitud *с отличием*, sai ta kätte 1965. aasta lõpus.

1966. aasta algusest kuni 1967. aasta maikuuni töötas Rein Tiivel Riiklikus Projekteerimisinstituudis Eesti Põllumajandusprojekt maamöötajana.

1. Töö teadusepõllul ja praktikas

1967. aasta maikuus alustas Rein Tiivel oma EPA-aegse õppejõu Lembit Palmi kutsel tööd teadurina NSVL Teaduste Akadeemia Majandusmatemaatika Keskinstituudi Eesti filiaalis, täpsemalt selle filiaali Tartus asuvas maa kasutamise optimeerimise laboris. Alguses uuris ta põllumajandusmaa majandusliku hindamise üldküsimusi, natuke hiljem keskendus aga maa majanduslikule hindamisele rahvamajandusharudevahelistes suhetes. 1971. aastal valmis tal selles valdkonnas professor Mihhail Bronšteini juhendamisel kandidaaditöö, mille ta kaitses edukalt Tartu Ülikooli õigus- ja majandusteaduskondade nõukogus 24. mail 1971. aastal. Teaduste kandidaadi kraad anti Rein Tiivelile 26. novembril 1971 ja seejärel vormistati ta vanemteaduriks.

Kandidaadikraadi kaitsmisel 1971. aasta 24. mail Tartu Ülikooli aulas

Rein Tiiveli edasine töö maa kasutamise optimeerimise laboris jätkus maa majandusliku hindamise võimaluste uurimisega optimaalse plaani duaalsete hinnangute ja regressioonianalüüsi kasutamise abil. Tema juhtimisel hakati uurima põllumajandusettevõtete asukoha mõju majandustulemustele.

1980. aastal ühendati Majandusmatemaatika Keskinstituudi Eesti filiaal Eesti Majanduse Instituudiga. Tartu labor jätkas uues alluvuses tegevust, kuid arenguvõimalused tõmbusid koomale.

Rein Tiiveli sellesse tööperioodi kuulub ka kahe kandidaadidissertatsiooni juhendamine. 1980. aasta 28. oktoobril kaitses kandidaadidissertatsiooni Eesti Põllumajanduse Akadeemia õppejõud Mare Järveots ja 1981. aasta 26. mail Rein Tiiveli kolleeg Tartu laboris Vaike Tein. Mõlemad tööd kaitsi Läti Teaduste Akadeemia Majanduse Instituudi spetsialiseeritud nõukogus.

1982. aastal võttis Rein Tiivel vastu pakkumise tulla Eesti Põllumajandusprojekti maa majandusliku hindamise osakonna juhatajaks, kus tal oli võimalik jätkata senist uurimistööd selle praktilise rakendamisega. Tema juhtimisel loodi ulatuslik põllumajandusmaa andmepank ning selle alusel hakati välja töötama ja rakendama plaanimajandusse sobivat maa majandusliku hindamise metoodikat.

1990. aasta suvel, kui õhus oli juba poliitiliste muutuste hõngu, lõpetati osakonna töö. Osakonna loodud andmebaas aga leidis hiljem kasutamist maareformi käigus. Sellesse perioodi kuuluvad ka mõned Rein Tiiveli kirjutatud valdavalt praktilise kallakuga artiklid.

2. Turumajandust avastamas

1990. aasta teisel poolel jätkas Rein Tiivel maareformi ettevalmistamisega seotud tööd Eesti Talupidajate Keskliidu rahalisel toel Tartu Ülikooli täiendus- ja uurimiskeskuses teaduri ja vanemteadurina. Sellesse perioodi kuulub ka nn Tartu tööühma moodustumine ja alternatiivse maareformi seaduse eelnõu ettevalmistamine vastukaaluks ametlikule (Justiitsministeeriumi tellitud) maareformi seaduse eelnõule. See

eelnõu leidis olulisel määral arvestamist Riigikogus 1991. aasta oktoobris vastuvõetud maareformi seaduses.

Seaduse vastuvõtmise järel läks olukord maareformiga tõsiseks ja Rein Tiivel kutsuti 1992. aasta alguses Riigi Maa-ametisse selle töö ettevalmistamiseks loodud osakonna juhatajaks. Kuna oli selge, et maareformi seadusest ja Tartu Ülikoolis väljatöötamisel olevast kinnisvaraseaduse eelnõust ei piisa viimase vähese regulatiivsuse tõttu edukaks maareformiks, jätkas Rein Tiivel osalemist Tartu töörühmas kinnisvaraseaduse alternatiivse eelnõu väljatöötamisel.

Töörühm tutvustas oma eelnõu algset varianti 1992. aasta augustis Tartus viibinud Saksa Notarite Koja delegatsioonile, kes oli vaimustuses abstraktsioonipõhimõtte tunnustamisest selles eelnõus. Milles see põhimõte seisnes, selle said eelnõu koostajad teada alles delegatsiooni liikmetelt.

1992. aasta 25. novembril kohtusid eelnõu koostajad Kölnis uuesti Saksa Notarite Koja esindajatega ja said ka notarikandidaat dr Oliver Vossiusse koostatud positiivse eelekspertiisi Tartus tutvustatud eelnõuvariandi kohta. Saksa notarid avaldasid valmisolekut abistada eelnõu koostajaid selle edasisel viimistlemisel. Oluline samm Eesti ja Saksa edasisele õiguskooostööle oli Eesti Justiitsministeeriumi ja Saksa Rahvusvahelise Õiguslase Koostöö Sihtasutuse (edaspidi: Saksa Sihtasutus) koostöölepingu allakirjutamine Bonnis nädal aega hiljem, 2. detsembril 1992.

Lähtudes praktika vajadustest ja Saksa notaritelt Kölnis saadud soovist ning tänu töörühmaga liitunud uutele juuratudengitele, võttis töörühm veel 1992. aasta lõpus plaani eelnõu laiendamise kogu asjaõigust hõlmavaks asjaõigusseaduse eelnõuks. 1992. aasta detsembrikuus selgus, et ka Bonnis koostöölepingu sõlminud Justiitsministeerium oli valmis eelnõud toetama. Ühtlasi toetas Justiitsministeerium töörühma ettepanekut kinnistusraamatuseaduse koostamiseks.

Asjaõigusseaduse eelnõu kohaselt oli kinnistusraamat kinnisasjaõiguste tekkimisel, ülekandmisel ja lõpetamisel olulise tähtsusega. Lähtudes ühelt poolt Riigikogu 1. detsembri 1992. aasta otsusest õigus-

loome järjepidevuse kohta ja teiselt poolt kinnistusraamatu avalikust usaldatavusest – kinnistusraamatukanne kehtib heauskse omandaja suhtes õigena ka siis, kui see on vale –, tuli kinnistusraamat anda asjatundliku ja sõltumatu institutsiooni pidada, mis suudab välistada valed kinnistusraamatukanded. Selleks oli kuni 1940. aastani kehtinud 1889. aasta Vene notariaadiseaduse kohaselt kohtu kinnistusjaoskond.

Kinnistusraamatukanded valmistas ette kohtu kinnistussekretär ja kande õigsuse kinnitas kinnistusjaoskonna kohtunikust ülem. Ka kinnisvaraseaduse eelnõus ja sellest arendatud asjaõigusseaduse eelnõus peeti silmas kinnistusraamatu pidamist maa- ja linnakohtute kinnistusametites. Kohtunikkonnale oli kinnistusraamatu mõte aga võõras, sest kinnistusraamatukannete tegemine kuulub hagita menetluse alla, kõnealused kohtud tegelesid tollal aga vaid hagilise menetlusega. Seetõttu olid paljud kohtunikud ja ka muud ametid pidavad juristid kinnistusametite asumise vastu kohtutes.

3. Töö Justiitsministeeriumis

Kuna maareform ootas teostamist, ei jäänud aega pikkadeks vaidlusteks ning Justiitsministeeriumi kantsler Mihkel Oviir tegi asjaõigusseaduse ja kinnistusraamatuseaduse koostamisel osalenud majandus-teadlase taustaga Rein Tiivelile ettepaneku asuda tööle 1993. aasta alguses loodava notariaadi ja kinnistusraamatu osakonna juhatajana. 1997. aastal sai osakond uue nime – notariaadi ja registrite osakond. Rein Tiiveli esmane ülesanne oli kinnistusraamatu pidamiseks vajalike õigusaktide ja kinnistusraamatu pidamise süsteemi väljatöötamine ning töötajaskonna kiire komplekteerimine. Lisaülesandeks oli senise riikliku notariaadi ümberkujundamine vabakutseliseks notariaadiks.

Uute ülesannete täitmiseks jätkas Rein Tiivel intensiivset koostööd Saksa Notarite Kojaga asjaõigusseaduse eelnõu täiendamise ja kinnistusraamatuseaduse valdkonnas. 2. veebruaril 1993 sai Justiitsministeerium Saksa Notarite Kojalt Kölnis 1992. aasta novembri lõpus üle antud kinnisvaraseaduse eelnõu kohta positiivse seisukohavõtu, mille olid koostanud Kölni Ülikooli professor dr Günter Brambring ja Saksa Nota-

rite Koja tegevdirektor Sigrun Erber-Faller. Justiitsministeerium oli aga asjaõigusseaduse eelnõu juba Vabariigi Valitsusele esitanud ja Vabariigi Valitsus esitas selle 15. veebruaril 1993 Riigikogule, vaatamata tsiviilseadustiku peakomisjoni antud negatiivsele arvamusele. Seega jäi Saksa Notarite Koja seisukohavõttus esitatud ettepanekute kaalumise juba eelnõu Riigikogus menetlemise aja sisse.

Samas jätkus tihe koostöö Saksa Notarite Kojaga nüüd juba asjaõigusseaduse eelnõu kallal. Kuigi uus ekspertiis professor Brambringilt ja Erber-Fallerilt saabus Justiitsministeeriumisse alles 28. mail 1993, jõuti sellega siiski arvestada 9. juunil 1993. aastal vastu võetud asjaõigusseaduses. Seadus jõustus 1. detsembril 1993.

See seadus on püsinud senini ilma põhimõtteliste muudatusteta. Selle tagas seaduse loomisel valitud tee. Seadus vastas Riigikogu 1. detsembri 1992. aasta otsusele õigusloome järjepidevuse kohta, kuid seda oli ajakohastatud tsiviilseadustiku eelnõu põhiliseks aluseks olnud Saksa eraseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch) alusel, võttes nii arvesse poole sajandi kestel Saksa õiguses toimunud kui ka Ida-Saksamaa taasühinemisega seotud muutusi. Saksamaa kogemuste ülevõtmine toimus õnnestunult tänu Saksa õiguse tugevaid ja nõrku külgi tundvate Saksa notarite kaasabile.

Kuna asjaõigusseaduse rakendamine kinnisasjaõiguste suhtes eeldas kinnistusraamatu olemasolu, alustati 1992. aasta lõpus kinnistusraamatuseaduse eelnõu koostamist. Rein Tiiveli initsiatiivil saadeti ka see eelnõu Saksa Sihtasutusele ja Saksa Notarite Kojale ning selle arutelud eelnõu koostajate osavõtul toimusid 29. märtsist kuni 2. aprillini 1993 Bonnisis ja Kölnis. Saksa Sihtasutus saatis eelnõu seisukohavõtuks ka Baden-Württembergi liidumaa kinnistusraamatut pidavale riiklikule notarile professor Walter Böhringerile, kelle positiivne ekspertiis saabus Justiitsministeeriumi 28. mail 1993. Vabariigi Valitsus esitas kinnistusraamatuseaduse eelnõu Riigikogule 28. juunil 1993 ja Riigikogu võttis seaduse vastu 15. septembril 1993. Ka see seadus jõustus 1. detsembril 1993.

Notariaadi reformimiseks vajaliku notariaadiseaduse eelnõu ettevalmistamisel jäi Rein Tiiveli osa väikeseks. Eelnõu valmistasid ette Eesti

notarid koos Saksa notaritega. Koostöö Saksa Notarite Kojaga algas juba 1992. aasta jaanuaris Tallinnas ning jätkus veebruaris notariaadiseaduse eelnõu aruteluga Saksa ja Baltimaade notarite ühisnõupidamisel Mecklenburg-Vorpommerni liidumaal Güstrowis. Vabariigi Valitsus esitas eelnõu Riigikogule 1992. aasta oktoobrikuus, kuid selle menetlemine venis.

Oluliseks tõukeks notariaadiseaduse vastuvõtmisele oli asjaõiguseaduse vastuvõtmine. Notariaadiseadus võeti vastu 7. juulil 1993 ja jõustus 1. novembril 1993. Justiitsminister Urmas Arumäe üritas seda seadust küll 1994. aastal omapäi natuke muuta, sõnastades eelnõu, mille kohaselt notariaaltoimingute tegemise õiguse saaksid ka advokaadid, kuid tänu Rein Tiiveli initsiatiivil kiiresti kohale saabunud rahvusvahelisele notarite seltskonnale see eelnõu Vabariigi Valitsusest kaugemale ei jõudnud.

Selleks et kinnistusametite loomine ei takerduks kohtute suure töökoormuse taha ega muutuks piduriks kohtureformi läbiviimisel, pidas Justiitsministeerium otstarbekaks võtta kinnistusametite loomise koorma enda kanda. Seetõttu alustas notariaadi ja kinnistusraamatu osakond paralleelselt asjaõiguseaduse ja kinnistusraamatuseaduse eelnõu ettevalmistamisega ka töötajaskonna otsimist kinnistusametite jaoks, mis olid ette nähtud 15 maa- ja linnakohtu koosseisus.

Vaatamata kinnistusametite organisatsioonilisele seotusele Justiitsministeeriumiga personali ja tööruumide hankimise ning kinnistussekretäride tasustamisega seotud kulutuste otsese kandmise kaudu, sai kinnistusametist siiski kohtu osa, sest kinnistusraamatukannete allkirjastamine oli algusest peale kohtuniku ainuõigus. Tulevased kinnistussekreterid leiti põhiliselt hooneregistri tehnilise inventariseerimise büroodest. Notarid leiti aga olemasolevate riiklike notarite hulgast.

Loomulikult ei olnud tulevased kinnistussekreterid ja vabakutselised notarid uute ülesannete täitmiseks piisavalt valmis. Selleks tuli neid koolitada. Kinnistussekreteride koolitust korraldas Justiitsministeerium ja neil koolitustel said osaleda ka notarid. Notarite koolitust väljaspool asja- ja kinnistusraamatuõigust korraldasid aga aktiivsemad notarid ise Saksa, eriti Mecklenburg-Vorpommerni notarite abil.

Kinnistussekretäride koolitamisel oli Justiitsministeeriumile suureks abiks Saksa Sihtasutus, mis aitas leida Saksa kohtunikuabide ja notarite hulgast vajalikke lektoreid ja kattis ka nende reisikulud. Saksa Sihtasutuse toel õnnestus Justiitsministeeriumil saata kinnistusraamatu pidamise algetapil (märts-aprill 1994) osa kinnistussekretäre ning mõned notarid ja kohtunikud kinnistamispraktikale Schleswig-Holsteini liidumaa Flensburgi Ametikohtusse. Lisaks toimusid aastatel 1994–2000 Rein Tiiveli initsiatiivil iga-aastased kinnistusraamatu- ja notaripäevad, millel lektoriteks olid valdavalt Saksa notarid ja kohtunikuabid.

1994. aasta lõpus lisandus Justiitsministeeriumi notariaadi ja kinnistusraamatu osakonna tööülesannete hulka äriregistri loomine ja töötajatega komplekteerimine. Äriseadustikku hakati ette valmistama 1993. aastal, algselt kaubandusseadustiku nime all. Selle nime all jõudis eelnõu ka Riigikokku. Kuid eelnõu menetlemine Riigikogus venis. Vahepeal olid eelnõu koostajad eelnõu täiustanud ja Vabariigi Valitsus esitas 14. novembril 1994 Riigikogule uue eelnõu nüüd juba äriseadustiku nime all.

Riigikogu võttis äriseadustiku vastu 15. veebruaril 1995 ja see jõustus 1. septembril 1995. Seadustiku põhiline eeskuju oli Saksa kaubandusseadustik (Handelsgesetzbuch). Seaduse kohaselt tuli äriregistrit pidada sarnaselt kinnistusraamatuga maa- või linnakohtus, täpsemalt kohtu registriosakonnas või kinnistusametis. Äriregistrikannete ettevalmistajaks oli seaduse kohaselt registrisekretär, allkirjastajaks aga kohtunik.

1996. aasta oktoobris jõustusid mittetulundusühingute seadus ja sihtasutuste seadus. Need nägid ette mittetulundusühingute ja sihtasutuste kandmise ühtsesse mittetulundusühingute ja sihtasutuste registrisse, mille pidajaks oli äriregistri pidaja.

Tulevased registrisekretärid leiti ettevõtlusregistrist ja mujalt ning nende koolitamine algas juba 1994. aastal. Saksa Sihtasutuse abil ja toel pidas Regensburgi Ametikohtu kohtunikuabi Gassner neile 5.–7. detsembril 1994 Tallinnas sissejuhatavad loengud Saksa registriõigusest. 10.–17. detsembril 1994 toimus kolme tulevase registrisekretäri ja ühe kohtuniku praktika Flensburgis ning kahe notari praktika Mecklenburg-Vorpommerni liidumaal Schwerinis. Kaks registrisekretäri olid

5. juunist kuni 1. juulini 1995 praktikal Schwerinis ning viis ja viis registrisekretäri 2.–9. detsembril 1995 ja 11.–18. jaanuaril 1997 Flensburgis. Registrisekretäride põhiline väljaõpe toimus aga Tallinnas Justiitsministeeriumi korraldatud õppepäevadel, millel esinesid koolitajatena Saksa kohtunikuabid ja notarid.

Rein Tiivelil oli võimalik tutvuda Saksa Sihtasutuse toel 1994. aasta 11.–14. septembril Saksi liidumaal Dresdenis loodava elektroonilise kinnistusraamatuga ning sama aasta 26.–30. septembril Austria Notariaadi Rahvusvahelise Koostöö Ühingu kutsel Viinis Austria äriregistri ja kinnistusraamatuga, kohtunikuabisüsteemiga, kinnistusraamatu õiguslike alustega ning elektroonilise kinnistusraamatu ja äriregistriga.

Tutvumine nende riikide kogemusega näitas, et ka Eestis on otstarbekas anda kinnistusraamatu- ja äriregistrikannete tegemine kohtunikuabidele (*Rechtspfleger*). Kuna Eestis kohtunikuabisid ei olnud, tuli alguses valida sõjaeelne tee: kanded valmistavad ette kinnistus- ja registrisekretärid, allkirjastavad aga kohtunikud.

Kinnistusametite esimene tööaasta veenis ümberlukkamatult, et kohtunikud tuleb kohtute niigi suure ja kasvava töökoormuse tõttu võimalikult kiiresti vabastada nende jaoks mitte päris arusaadavast hagita menetlusest (poolte kokkuleppel tehtavate kannete õigsuse kontrollimine) ja võimaldada neil tegeleda nende ettevalmistusega paremini sobiva hagilise menetlusega. Ühtlasi aitas Austria ja Saksa kogemus mõista, et ka Eesti kinnistusraamat ja äriregister tuleb võimalikult kiiresti kujundada elektrooniliseks.

Selleks korraldati 1995. aasta jaanuari lõpus ja veebruari alguses Tallinnas kinnistusraamatu- ja notaripäevad, kus osalesid Saksa Sihtasutuse toel Saksi Justiitsministeeriumi esindajad. 1995. aasta juunikuus tutvustas Saksi Justiitsministeeriumi osakonnajuhataja Franz Göttlinger elektroonilise kinnistusraamatu järkjärgulist sisseviimist Saksi liidumaal ning sama aasta novembris-detsembris viibis kolm kinnistussekretäri nädalasel poolelektronilise kinnistusraamatu praktikal Dresdenis.

1996. aasta 28. jaanuarist 2. veebruarini tutvustas Saksi Justiitsministeeriumi ekspert Löser Siemens Nixdorf renditud poolelektronilise kinnistusraamatu SOLUM riist- ja tarkvara Tallinna Linnakohtu kinnistusametis.

Eesti elektroonilise kinnistusraamatu esimeseks loojaks oli rahvusvahelise konkursi võitnud Siemens Nixdorfi Soome tütarfirma. See pidi looma ühtse infosüsteemi, mis ühendab nii kinnistusraamatu kui ka maakatastri, kuid mida peavad eraldi oma pädevuse piires kinnistusametid ja katastriametid. Kahjuks see töö takerdus ja lõppes kinnistusraamatu osas 1995. aasta lõpus. Õnneks võttis selle töö üle kohalik AS Datel, mis suutis poolelektronilise kinnistusraamatu tööle saada.

1995. aasta septembris hakkas tööle äriregister. Kannete lihtsama struktuuri tõttu oli võimalik seda rakendada kohe poolelektroniliselt: õigusliku tähendusega oli registrikaartidel peetav register, elektrooniliselt peetaval registril oli vaid statistiline tähendus. Äriregistri tarkvara töötas välja kohalik arvutifirma Reaalsüsteemide AS.

Kohtunike vabastamiseks kinnistusraamatu- ja äriregistrikannete allkirjastamisest ning elektroonilise kinnistusraamatu loomisele õigusliku aluse andmiseks valmistas Justiitsministeeriumi notariaadi ja kinnistusraamatu osakond ette kohtute seaduse ja kinnistusraamatu seaduse muutmise ettepanekud. Vabariigi Valitsus esitas need Riigikogule 29. mail 1996 ja seadus võeti vastu 26. juunil 1996.

Selle seadusega muudeti kohtute seadust, milles sätestati kohtunikuabi institutsioon, kinnistusraamatuseadust, mida täiendati elektroonilise kinnistusraamatu peatükiga ja milles sätestati kohtunikuabi pädevus, ning äriseadustikku, milles sätestati samuti kohtunikuabi pädevus.

Pärast nende seadusemuudatuste vastuvõtmist intensiivistas Justiitsministeeriumi notariaadi ja registrite osakond kinnistus- ja registri-sekretäride täiendõpet. Toimusid mitme saksa eksperdi (professor dr Günter Brambring, dr Hans-Frieder Krauss, professor Walter Böhringer, professor dr Eckhart Gustavus, professor Hans-Joachim von Schuckmann) õppepäevad. Ka Rein Tiivel esines täiendõppeüritustel asjaõigust ja kinnistusraamatut tutvustavate loengutega.

Valdkonna-kohtunikuabide ametisse nimetamine oli ajutiseks abinõuks kohtunike vabastamiseks kinnistusraamatu- ja registrikannete tegemisest ning kinnistus- ja registrisekretäridele kannete tegemise pädevuse andmiseks. Üles jäi töötavatele mittejuristidest kohtunikuabidele rakenduskõrghariduse omandamise võimaldamine. Selleks vajalike eelteadmiste ja kogemuste omandamiseks korraldas Rein Tiivel Saksa Sihtasutuse abil 1997. aasta septembris Justiitsministeeriumi ametnikele kohtumised Berliini Justiitssenatis, Berliini Haldus- ja Õigusrakenduskõrgkoolis (Fachhochschule für Verwaltung und Rechtspflege – FHVR) ja Berliini Haldusakadeemias (Verwaltungsakademie) ning detsembris tutvumise Bonni lähedal Bad Münstereifelis asuva Nordrhein-Westfaleni (NRW) liidumaa Õigusrakenduskõrgkooliga (Fachhochschule für Rechtspflege). Seejärel toimusid paari aasta vältel läbirääkimised kohtunikuabi eriala avamiseks Tallinna Majanduskoolis, kuid need ei andnud positiivset tulemust.

Rein Tiiveli juhitud osakonna põhiline töö aastatel 1998–2000 oli osakonna tööga seotud seaduste täiendamine seoses seaduste rakendajate teadmiste taseme parandamisega ning teiste seaduste muutmisel silma peal hoidmine, et püüda ära hoida kinnistusraamatu ja registrite pidamise negatiivset mõjutamist, samuti kinnistusraamatu ja registrite arendamine täiselektronilisteks. Jätkus ka kohtunike ja nendest mõjutatud poliitikute surve kinnistusraamatu ja registrite väljaviimiseks kohtust. Näiteks pidas 1999. aastal justiitsminister Märt Rask parteivennast keskkonnaministri Heiki Kranichiga nõu, kas mitte anda kinnistusraamatut üle Maa-ametile. Siis õnnestus Rein Tiivelil koos Justiitsministeeriumi eraõiguse osakonna juhataja Harri Mikuga oma ministrile ja ka vastaspoolele selgeks teha, et üleandmine ei ole hea mõte. Kinnistusraamatu asukoht kohtu juures ja selle pidajate sõltumatus on avaliku usaldatavuse garandid.

2000. aastal otsustati notariaadi ja registrite osakond ühendada kohtute osakonnaga ning senised notariaadi ja registrite osakonna kolm talitust ühendada üheks, samas viidi selle alt välja kinnistusraamatu ja registripidajate koolitamise ja elektroniliste registrite arendamise ülesanded. Rein Tiivel ei pidanud selliseid muudatusi otstarbekaks ja lasi ennast seoses osakonna kadumisega 31. augustil 2000 koondada.

Kinnisvarahindajate Ühingu esimees Tambet Tiits (paremal) kuulutab Rein Tiiveli (keskel) kinnisvaraguruks. Justiitsministeeriumi kantsler Priidu Pärna (vasakul) on tunnustuse juba kätte saanud

Lahkumisel sai ta Justiitsministeeriumi tänukirja tulemusliku ja asjatundliku töö eest notariaadi ja registrite osakonna juhatajana.

Rein Tiiveli tööd maareformi ettevalmistamisel, õigusloomes ja Justiitsministeeriumis hindas Vabariigi President Lennart Meri 2. veebruaril 2001 Valgetähe viienda klassi ordeniga. Rein Tiiveli varasema töö järelkajana kuulutasid kinnisvaramaailma alaliidud 2003. aasta 14. novembril välja esimese Eesti kinnisvaraguru, kelleks sai korraga neli inimest, nimelt asjaõigusseaduse ja kinnisvaraseaduse loojad, nende hulgas Rein Tiivel. 2004. aasta 17. detsembril aga andis Notarite Koda Rein Tiivelile Eesti notariaadile osutatud teenete eest Notarite Koja teeneteristi.

4. Töö Sisekaitseakadeemias

Pärast Justiitsministeeriumi teenistusest lahkumist ei saanud Rein Tiivel pikalt puhata. 2000. aasta oktoobrikuus tehti talle ettepanek tulla Sisekaitseakadeemiasse kohtunikuabide koolitamist ette valmistama. Ta võttis selle ettepaneku vastu ja sai 1. novembril 2000 õppeprorektori otsealluvusse loodud kohtuametnike õppetooli juhatajaks. 2003. aastal läks õppetool Justiitsministeeriumi finantseerimisel oleva justiitskollidži koosseisu.

Rein Tiiveli esmane töö Sisekaitseakadeemias oli valmistada ette Justiitsministeeriumiga sõlmitav leping koolitavate ja koolituse rahastamise kohta ning koostada kohtunikuabide rakenduskõrghariduse õppekava ja kooskõlastada see Sisekaitseakadeemia nõukogus ja Sise-ministeeriumis. Õppekava koostamise juurde käis loomulikult ka lektorite otsimine.

Õppekava sisulise poole täpsustamiseks külastas Rein Tiivel koos Sisekaitseakadeemia rektori Heiki Loodiga 2001. aasta veebruaris Berliini Halduse ja Õiguse Rakenduskõrgkooli (FHVR), kus rektor allkirjastas 5. veebruaril Sisekaitseakadeemia ja FHVR-i koostöölepingu. Selle lepingu kohaselt toimus samal aastal Sokratese programmi käigus ka õppejõuvahetus: Rein Tiivel esines veebruaris FHVR-s kohtunikuabi ja FHVR professor dr Heinrich Bucker-Gärtner juunis Sisekaitseakadeemias halduskorralduse eriala üliõpilastele.

Vaatamata eri tasanditel üleskerkinud takistustele õnnestus kohtunikuabi eriala avada ja 20 üliõpilast alustasid 2001. aasta septembris kohtunikuabi kõrgharidusõppega.

Kohtunikuabide väljaõppest parema ülevaate saamiseks külastas Rein Tiivel 2001. aasta detsembris Hildesheimis Alamsaksi Halduse ja Õiguse Rakenduskõrgkooli (Niedersächsische Fachhochschule für Verwaltung und Rechtspflege) ja uuesti Berliini FHVR-i kohtunikuabi eriala loenguid ja seminare ning koos korrektsioonikollidži direktori Urmo Paaliga Bad Münstereifelis Õigusrakenduskõrgkooli kohtunikuabi ja korrektsiooni eriala loenguid ja seminare.

Eespool nimetatud Saksa Sihtasutuse ettepanekul osales ta 2003. aasta 17. novembril Bukarestis Rumeenia Justiitsministeeriumi Ametnike Koolituskeskuses. Koos temaga viibisid seal Saksa eksperdid Schwetzingeni Õiguse Rakenduskõrgkoolist ja Saksa Kohtunikuabide Liidu president Hinrich Clausen, kes oli aktiivselt osalenud ka Eesti-Saksa koostööprojektides. Rumeenia Justiitsministeeriumi koolituskeskuse nõupidamisel käsitleti kohtuametnike õiguslikku seisundit ja pädevust Saksamaal, Eestis ja Rumeenias ning Rumeenia kohtuametnike koolitamise strateegia väljatöötamist.

2004. aastal külastas Rein Tiivel Saksa Sihtasutuse kutsel uuesti Bukaresti, et osaleda koos Saksa ekspertidega Schwetzingeni Õiguse Rakenduskõrgkoolist Rumeenia *greffier*'i (kohtukirjutaja) elukutse arendamise strateegia arutelul. Üldiselt tuntakse *greffier*'i nime all kohtunikuabi prantsuse sugulast, kellel puudub erinevalt Eesti kohtunikuabist ja Saksa *Rechtspfleger*'ist iseseisva otsustamise õigus. Rumeenia pool oli *greffier*'i algsest mõistest veel rohkem taganenud, mõistes selle all ainult kohtu istungisekretäri. Arutelu käigus tutvustas Rein Tiivel ka Eesti rakenduskõrgharidust ja selle seost Bologna protsessiga. See ja eriti *Diploma Supplement*'i koopiad pakkusid osavõtjatele suurt huvi. Kuid Rumeenias takistas kolmeaastase õppe korraldamist ühelt poolt rahapuudus ja teiselt poolt kiire vajadus koolitatud *greffier*'ide järele. Edaspidi aga plaaniti kaaluda võimalus täiendada väljaõpet puuduva aastaga täiendkoolituse käigus.

Rein Tiiveli põhilised tegevusvaldkonnad õppetooli juhatajana olid eriala õppetöö üldine juhtimine ning õppetöö läbiviimine asjaõiguse ja kinnistusraamatuõiguse valdkonnas. Selle töö käigus kirjutas ta kirjastuse Juura loengute sarjas raamatud „Asjaõigus“ (2003, uus täiendatud trükk 2007) ja „Kinnistusraamatuõigus“ (2005) ning natuke hiljem „Tsiiviilõiguse üldosa“ (2009). Temalt on ilmunud arvukalt tsiiviilõigusealaseid artikleid Juridicas ja teistes ajakirjades. Kuid ta tegeles aktiivselt ka täiendkoolituse valdkonnas, pidades loenguid Riigikantselei Avaliku Teenistuse Arenduskeskuses, millest sai 2005. aastal Sisekaitseakadeemia täiendõppekeskus.

Rein Tiivel 2005. aasta suvel Londonis abstraktsioonipõhimõtet selgitamas (üritus toimus Madame Tussaudsis)

Kohtunikuabi eriala esimene lend lõpetas 2004. aasta kevadel. Sama aasta suvel teatas Justiitsministeerium, et vajadust uute üliõpilaste vastuvõtmiseks kohtunikuabi erialale enam ei ole.

Vastuvõtu lõpetamine kohtunikuabi erialale võimaldas Rein Tiivelil tegeleda asjaõiguse ja tsiviilõiguse õpetamisega ka teistes kolledžites. Kui 2006. aastal lõpetas kohtunikuabide viimane, kolmas lend, lõpetati ka kohtuametnike õppetooli tegevus.

Kohtunikuabi eriala esimene lend

Kohtunikuabi eriala viimane lend 2006. aastal

Halduskolledž 2007. aasta kevadel

Rein Tiivel jätkas tegevust erakorralise professorina halduskolledži eraõiguse õppetooli koosseisus ning halduskolledži likvideerimise järel 2010. aastal professorina kolledžitevälises üldainete keskuses, mis nimetati 2011. aastal ümber õigus- ja sotsiaalteaduste keskuseks ja 2016. aastal ühendati vast loodud sisejulgeoleku instituudiga.

2006. aasta suvel tellis Justiitsministeerium Sisekaitseakadeemialt uuringu Saksa vanglaametnike koolitussüsteemi ja erialase väljaõppe kohta. Töö tegi Rein Tiivel, kes tutvus kõigepealt Sisekaitseakadeemia korrektsiooni eriala õppekava ja õppetöö korraldusega ning seejärel interneti vahendusel Saksa vanglaametnike koolituse ja tööülesannetega. Ühtlasi pöördus ta Saksa Sihtasutuse poole, et see aitaks tal kokku leppida vajalikud kohtumised Nordrhein-Westfaleni (NRW) liidumaal.

Saksa Sihtasutus edastas selle soovi NRW Justiitsministeeriumi vanglate talitusele, tänu kellele õnnestus Rein Tiivelil vestelda 17.–22. septembril Saksa vanglaametnike koolituse üldise korralduse teemadel NRW liidumaa Düsseldorfis asuvas Justiitsministeeriumis ja Wuppertalis asuvas Vanglate Ametis asjakohaste ametnikega ning õppekavade ja õppetöö korralduse teemadel NRW vanglaametnike koolis Wuppertalis (kutseharidus) ja NRW Õiguse Rakenduskõrgkoolis Bad Münstereifel (rakenduskõrgharidus) õppetöö korraldajate ja läbiviijatega.

Töö tulemuseks oli novembrikuus valminud aruanne. Selle rakendamismõimaluste täpsustamiseks külastas Rein Tiivel koos justiitskolledži direktori Hannes Liivakuga 10.–15. detsembril 2007 NRW Õiguse Rakenduskõrgkooli Bad Münstereifel ja vanglaametnike kooli Wuppertalis. Külastus hõlmas vestlusi ülalnimetatud õppeasutuste õppejõududega, osalemist õppetundides ja sealse õppekirjanduse eesti keelde tõlkimise võimaluste väljaselgitamist.

Ajaliselt kõige kauem kestis Rein Tiiveli õppejõutegevus maksunduse ja tolli erialal. Alates 2005/2006. õppeaastast õpetas ta selle eriala üliõpilastele asjaõigust, alates 2009/2010. õppeaastast kuni 2013/2014. õppeaastani tsiviilõigust. Ainekavade koostamisel tutvus ta interneti vahendusel ka Saksa rakenduskoolide maksukorralduse õppekavadega ja erialakirjandusega Berliini raamatukogudes.

2010. aasta maikuu tutvus ta eraõiguse õpetamise ja õppevahenditega maksukorralduse erialal Herrschingis asuvas Baieri Halduse ja Õiguse Rakenduskõrgkoolis.

Saksa rakenduskõrgkoolide õppekavadele ja õppekirjandusele tuginedes kirjutas Rein Tiivel tsiviilõiguse üldosa, võlaõigust ja asjaõigust hõlmava raamatu „Sissejuhatus tsiviilõigusesse“, mille kirjastus Agitaator avaldas 2011. aasta septembris ning mis oli mõeldud eelkõige tsiviilõigust õppivatele majandus- ja rahandusvaldkonna üliõpilastele.

2013. aasta sügisel sai Rein Tiivel rektorilt tänukirja finantskolledži parimate konspektide autorina.

Kõrvalehüpe Herrschingist Saksamaa kõrgeima mäe Zugspitze juurde

2014. aasta kevadel autasustas rektor Rein Tiivelit pikaajalise laitmatu töö eest Sisekaitseakadeemias aukirjaga. Alates 1. juulist 2014 on Rein Tiivel emeriitprofessor.

Seoses maksunduse ja tolli eriala õppekava ümberkorraldamisega sellel erialal 2014/2015. õppeaastal tsiviilõiguse õpet ei toimunud ja see andis Rein Tiivelile sobiva tõuke edaspidisest õppetööst loobumiseks. Ta keskendus teadustegevusele ja jätkas kuni 2016. aastani ka artiklite kirjutamist.

Hiljem on Rein Tiiveli töö põhiliselt piirdunud juba 2005. aastal alanud osalemisega Saksa Pandikirjapankade Liidu (Verband Deutscher Pfandbriefbanken) poolt Berliinis korraldatud iga-aastastel kinnispandialastel ümarlauakohtumistel (*Runder Tisch Grundpfandrechte*). Algselt olid need kohtumised mõeldud Kesk-Euroopa reformimaadele mitteaktssessorsete kinnispandiõiguste tutvustamiseks.

Eesti kutsuti sellele kohtumisele kui esimene mitteaktssessorset kinnispandiõigust omav reformimaa. Esimesel kohtumisel oli esindatud kaheksa riiki. Kuid osalevate riikide arv kasvas pidevalt ja neljas ümarlauakohtumine kandis juba nime „Kinnispandiõiguste paindlikkus Euroopas“ ning sellel olid esindatud 14 riiki. Aja jooksul laienesid ümarlauakohtumised peaaegu kogu Euroopale ja sellest väljapoolegi (Jaapan, üks osariik Ameerika Ühendriikidest ja Kanadast) ning 27. kohtumisel 2019. aasta detsembris oli esindatud 36 riiki.

Ümarlauakohtumistel käsitleti osalevate riikide kinnispandiõiguste üldisi põhimõtteid ja toimunud muutusi ning võrreldi eri riikide kinnispandiõiguste kvaliteeti. Eesti hüpoteek on nende võrdluste alusel kuulunud Euroopa kolme parema kinnispandiõiguse hulka, mis on kaudeks tunnistuseks ka sellele, et Eesti asja- ja kinnistusraamatuõigus on õnnestunult kujundatud (vt joonis lk 28).

Ümarlauakohtumistel osamine andis Rein Tiivelile suurepärase võimaluse tutvuda ka õiguskirjandusega Berliinis asuvas Riigiraamatukogus (Staatsbibliothek) ja Humboldti Ülikooli õigusteaduse haruraamatukogus (Zweigbibliothek Rechtswissenschaft). 27. ümarlauakohtumisel lepidi kokku ka järgmise kohtumise aeg, 4.–5. juuni 2020, kuid see

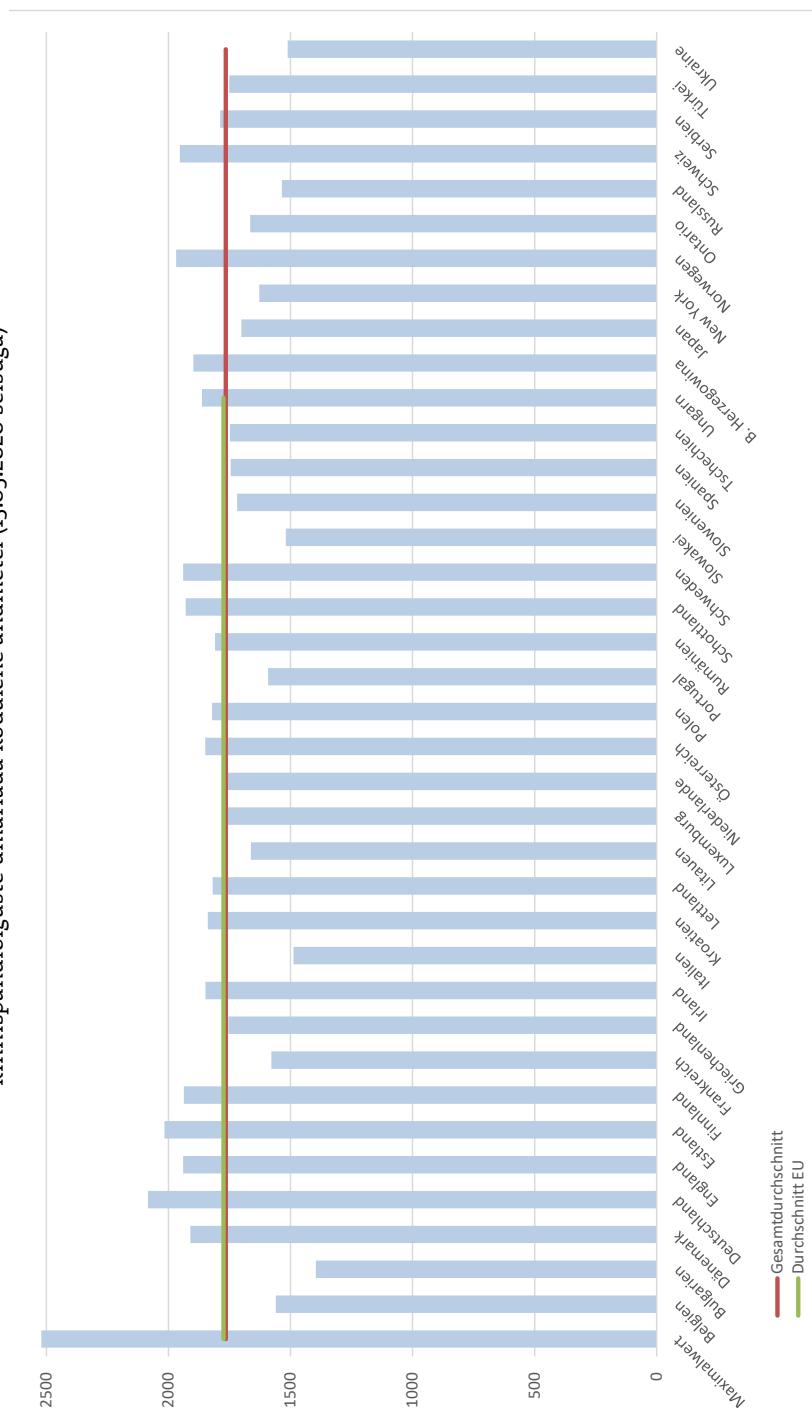

Ümarlauakohtumisel 2010. aasta mais
(Rein Tiivel akna all heledas pintsakus)

kohtumine jäi koroonaviiruse tõttu ära ja asendati videokonverentsiga. Rein Tiivilil on õnnestunud nendel ümarlauakohtumistel osaleda algusest peale tänu sellele, et osalemisega seotud kulud hüvitas alates 2008. aastast täies ulatuses Saksa Pandikirjapankade Liit.

Vähesel määral on Rein Tiivel kuni viimase ajani tegelenud kohtunikuabi eriala vilistlaste nõustamisega. Ta on juhendanud ka kohtunikuabi eriala vilistlaste Tiina Kullamä Tallinna Tehnikaülikoolis 2010. aastal kaitstud magistritööd.

Kinnispandiõiguste hindamise üldtulemused kinnispandiõiguste ümarlaua kodulehe andmetel (13.05.2020 seisuga)

BIBLIOGRAAFIA

1. Teaduskraadi info

1. Maade majandusliku hindamise küsimusi rahvamajandusharude vahelises aspektis: dissertatsioon majandusteadlase kandidaadi kraadi taotlemiseks / Rein Tiivel; juhendaja M. Bronštein; NSVL Teaduste Akadeemia Majandusmatemaatika Keskinstituudi Eesti Filiaal. – Tartu: Tartu Ülikool, 1971.– 259 lk.: ill.
2. Вопросы экономической оценки земли в межотраслевом аспекте: автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата экономических наук (08.590 - политическая экономия) / Р. Тийвель; Тартуский государственный университет. – Тарту: Тартуский государственный университет, 1971.– 39 с.

2. Raamatud ja õpikud

3. Asjaõigus / Rein Tiivel. – Tallinn: Juura, 2003. – 402 lk. ISBN 9985751345.
4. Asjaõigus. Üldosa / Rein Tiivel. – Tallinn: Sisekaitseakadeemia, 2003. – 83 lk. ISBN 9985670760.
5. Kinnistusraamatuõigus / Rein Tiivel. – Tallinn: Juura, 2005. – 380 lk. ISBN 9985751876.
6. Asjaõigus / Rein Tiivel. – Tallinn: Juura, 2007. – Teine, täiendatud tr. – 517 lk. ISBN 9789985752333.
7. Tsiviilõiguse üldosa / Rein Tiivel. – Tallinn: Juura, 2009. – 266 lk. ISBN 9789985752876.
8. Sissejuhatus tsiviilõigusesse / Rein Tiivel. – [Tallinn]: Agitaator, 2011. – 409 lk. ISBN 9789949905669.

3. Teadusajakirjade ja -kogumike artiklid

9. Mõningaid maa „hinna“ küsimusi // Kaasaja maakorraldus nr. 2.– Tartu: Eesti Põllumajandusakadeemia, 1967. – Lk. 66–70.
10. О цене земли как средства производства и её использовании в землеустройстве // Современное землеустройство, 3. – Тарту: Эстонская Сельскохозяйственная Академия, 1969. – С. 76–79.
11. О влиянии местоположения на чистый доход колхозов // Современное землеустройство, 3. – Тарту: Эстонская Сельскохозяйственная Академия, 1969. – С. 98–109.
12. Об использовании данных оценки почв при экономической оценке земли // Современное землеустройство, 4. – Тарту: Эстонская Сельскохозяйственная Академия, 1970. – С. 105–108.
13. Об экономической оценке земли в межотраслевом аспекте // Современное землеустройство, 5. – Тарту: Эстонская Сельскохозяйственная Академия, 1970. – С. 103–107.
14. Об оценке сельскохозяйственных земель при межотраслевых отношениях // Вопросы оптимизации использования земли. – Тарту: Эстонская сельскохозяйственная академия, Эстонское отделение ЦЭМИ СССР, 1970. – С. 25–30.
15. Методологические основы экономической оценки земли и некоторый опыт их применения в Эстонской ССР. М. Бронштейн и Р. Тийвель // Земельные ресурсы Советского Союза и вопросы их сельскохозяйственного использования на перспективу.– Москва: Академия наук СССР, Комиссия по изучению производительных сил и природных ресурсов при президиуме АН СССР, Научный совет по проблемам почвоведения и мелиорации почв, 1973. – С. 197– 216.
16. Maade hindamisest mõnedes välisriikides // Maakorraldus, II, nr. 5. – Tallinn: Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Teaduslik-Tehnilise informatsiooni Valitsus, 1974. – Lk. 39–45.

17. Kas kasutada objektiivsete majandustingimuste hindamisel lihtsat või keerulist meetodikat? // Õkonoomika. – Tallinn: Eesti NSV Põllumajandusministeeriumi Info- ja Juurutusvalitsus, 1975. – (Teaduse saavutusi ja eesrindlikke kogemusi põllumajanduses, nr. 18). – Lk. 27–32.
18. Методологические основы экономической оценки и оптимизации использования земли. М. Бронштейн и Р. Тийвель // Töid poliitilise ökonoomika alalt = Труды по политической экономии, II: Хозрасчет и стимулирование эффективности сельскохозяйственного производства. – Tartu: [Тартуский государственный университет], 1975. – (Tartu Riikliku Ülikooli Toimetised = Acta et commentationes Universitatis Tartuensis = Ученые записки Тартуского университета, vihik 343). – С. 3–25.
19. Об изучении и учете влияния объективных природно-экономических факторов на результаты хозяйствования методом регрессионного анализа // Применение экономико-математических методов и ЭВМ в организации и планировании с/х производства, 93. – Тарту: Эстонская Сельскохозяйственная Академия, 1974. – (Сборник научных трудов ЭСХА, 93). – С. 42–55.
20. Objektiivsete majandustingimuste hinded ja nende kasutamine // Õkonoomika. – Tallinn: Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Teaduslik-Tehnilise Informatsiooni Valitsus, 1977. – (Teaduslikke saavutusi ja eesrindlikke kogemusi põllumajanduses, nr. 25). – Lk. 12–19; tab. – Venekeelne lühikokkuvõte lk. 57.
21. Комплексная оценка объективных условий хозяйствования // Применение математических методов и ЭВМ в сельском хозяйстве. – Тарту: Эстонская Сельскохозяйственная Академия, 1978. – (Сборник научных трудов ЭСХА, 121). – С. 84–97.
22. О некоторых вопросах оценки природно-экономических условий хозяйствования в межреспубликанском аспекте // Рациональное использование земельных ресурсов. – Тарту: Эстонская Сельскохозяйственная Академия, 1978. – (Сборник научных трудов ЭСХА, 137). – С. 79–86.

23. Majandustingimuste hinded Viljandi Põllumajanduskoondise majandites 1979. a. andmetel // Maakorraldus, nr. 13. – Tallinn: ENSV Põllumajandusministeeriumi Informatsiooni ja Juurutamise Valitsus, 1981. – Lk. 58–63.
24. Разработка системы нормативов хозяйствования и ее применение в практике сельского хозяйства Эстонской ССР // Оценка земли и ее использование в планировании и экономическом стимулировании. – Москва: Экономика, 1984. – С. 84–96.
25. Maade majanduslik hindamine Eesti NSV-s // Maaviljelus. – Tallinn: ENSV Agrotööstuskoondise Info- ja Juurutusvalitsus, 1984. – (Teaduse saavutusi ja eesrindlikke kogemusi põllumajanduses, nr. 33). – Lk. 21–25.
26. Maa majanduslik hindamine // Maakorraldus, nr. 17. – Tallinn: ENSV Agraartööstuskoondise Info- ja Juurutusvalitsus 1984. – Lk. 3–10.
27. Maa majanduslikust hindamisest ja põlluraamatute osast lähteandmete andjana // Maakorraldus, nr. 22. – Tallinn: ENSV Agrotööstuskomitee Info- ja Juurutusvalitsus, 1987. – Lk. 11–19.
28. Mõned kommentaarid Priidu Pärna raamatu „Asjaõigusseadus. Kommenteeritud väljaanne“ kohta. Rein Tiivel // Juridica (2004), nr. 4. – Lk. 280–290.
29. Märgete järjekohast ja muustki kinnistusraamatuga seonduvast // Juridica (2004), nr. 9. – Lk. 614–624.
30. Kinnistamine kohtulahendi alusel // Juridica (2005), nr. 3. – Lk. 209–217.
31. Abikaasade varasuhetest abieluvararegistri ja kinnistusraamatu valguses // Juridica (2005), nr. 7. – Lk. 439–450.
32. Hüpoteegi aktsessoorsusest ja muustki hüpoteegiga seonduvast // Juridica (2006), nr. 1. – Lk. 42–53.
33. Laenu tagamisest munitsipaalmaaga // Juridica (2006), nr. 8. – Lk. 551–557.
34. Länderbericht: Estland // Flexibilität der Grundpfandrechte in Europa; Band I: Ergebnisse der Workshops vom Juni 2005/

- Dezember 2005/Juni 2006 in Berlin. – Berlin: Verband deutscher Pfandbriefbanken, 2006. – (Schriftenreihe des Verbandes deutscher Pfandbriefbanken, Band 23). – S. 117–155. ISBN 3981127315.
35. Otstarbekusega õiguse vastu ehk asjaõigusliku ostueesõiguse ja eelmärkega seotud probleemidest // *Juridica* (2008), nr. 3. – Lk. 153–163.
 36. Mõnest kinnistusraamatuga seotud asja- ja menetlusõiguslikust probleemist // *Juridica* (2008), nr. 9. – Lk. 609–620.
 37. Kaasomandi mõttelise osaga seotud servituudiprobleemidest ja kinnistusraamatu pidamise reformimisest // *Juridica* (2010), nr. 3. – Lk. 171–183.
 38. Korteriomani ke kaasomandi eseme valitsemisest // *Juridica* (2011), nr. 2. – Lk. 100– 108.
 39. Isikliku kasutusõigusega seotud probleeme // *Juridica* (2012), nr. 1. – Lk. 31–41.
 40. Eesti hüpoteegist rahvusvahelise mõõdupuuga mõõtes // *Juridica* (2012), nr. 9. – Lk. 684–693.
 41. Kinnisasja koormamine ühisasjaõigustega // *Juridica* (2013), nr. 10. – Lk. 699–708.
 42. Aegumisest ja alusetust rikastumisest nii ja teisiti (artikkel esitatud ajakirjale *Juridica* avaldamiseks 17.12.2014, tagasi lükatud 21.01.2015). – Artikli koopia on kättesaadav ETISes R. Tiiveli publikatsioonide all.
 43. Eesti õigusloome küsitavustest aegumise ja alusetu rikastumise näitel // *Riigikogu Toimetised* (2016), nr. 33. – Lk. 193–200.
 44. Korterühistu pandiõigus // *Riigikogu Toimetised* (2016), nr. 34. – Lk. 201–209.
 45. Über das estnische Grundpfandrecht im internationalen Rechtsvergleich // *Grundpfandrechte 2016 in Europa und darüber hinaus*. – Berlin: Verband deutscher Pfandbriefbanken, 2016. – (Schriftenreihe des Verbandes deutscher Pfandbriefbanken, Band 54). – S. 79–84. ISBN: 9783944115047.

4. Konverentside materjalid

46. Об оценке природно-экономических условий хозяйствования // Вопросы совершенствования планового управления и хозрасчетного механизма оптимизации использования земельных ресурсов.– Тарту: Эстонское отделение Центрального экономико-математического института Академии наук СССР, 1972. – С. 15–20.
47. О разработке методик экономической оценки земли в Эстонской ССР // Экономическая оценка и рациональное использование природных ресурсов: (тезисы докладов). – Москва: Академия наук СССР, Центральный экономико-математический институт, 1973. – С. 99–101.
48. О комплексной оценке объективных природно-экономических условий сельскохозяйственного производства в Эстонской ССР // Экономическая оценка земель: (материалы научно-производственной конференции по проблеме экономической оценки земель).– Минск: Белорусский научно-исследовательский институт экономики и организации сельского хозяйства, 1973. – С. 107–113.
49. О методике оценки объективных условий сельскохозяйственного производства и об использовании соответствующих оценок // Современные проблемы землеустройства - тезисы XIII научно-производственной конференции по вопросам землеустройства Белоруссии, Латвии, Литвы и Эстонии.– Таллин: Управление информации и внедрения Министерства сельского хозяйства ЭССР, 1974. – С. 167–170.
50. Исследование влияния объективных и субъективных факторов сельскохозяйственного производства на эффективность использования земля // Экономические, правовые и социальные проблемы рационального использования и охраны земельных ресурсов Украинской ССР, Ч. 3: Экономические, правовые, и социальные проблемы охраны и использования земельных ресурсов.– Киев: Академия наук Украинской ССР, 1974. – С. 88– 91.

51. О некоторых вопросах комплексной оценки объективных природно-экономических условий хозяйствования // Оценка и использование природных ресурсов и размещение производительных сил в Прибалтике (23–30 мая 1975 г.), научная конференция, I том: Оценка и рациональное использование природных ресурсов в Прибалтике.- Вильнюс: Институт экономики АН Литовской ССР, Вильнюсский государственный университет им. В. Капсукаса, 1975. – С. 14–16.
52. Estland (Forum Osteuropa) // Deutsche Notar-Zeitschrift: 24. Deutscher Notartag Hamburg 1993 (1993), Heft 13. – S. 239–240.
53. Kinnistusametite taasloomine Eestis // Kinnistusraamatu- ja notaripäevad: Ettekanded, 26.–30. juuni 1994, 15.–17. juuni 1995 = Grundbuch- und Notartage: Referate, 26.–30. Juni 1994, 15.–17. Juni 1995. – Tallinn: Justiitsministeerium = Justizministerium der Republik Estland; Euroopa Nõukogu = Europarat, 1996. – Lk. 23–29.
54. Wiederaufbau der Grundbuchämter in Estland // Kinnistusraamatu- ja notaripäevad: Ettekanded, 26.–30. juuni 1994, 15.–17. juuni 1995 = Grundbuch- und Notartage: Referate, 26.–30. Juni 1994, 15.–17. Juni 1995. – Tallinn: Justiitsministeerium = Justizministerium der Republik Estland; Euroopa Nõukogu = Europarat, 1996. – S. 181–189.
55. Kinnistusametid eile, täna, homme // Kinnistusraamatu- ja notaripäevad: Ettekanded, 26.–30. juuni 1994, 15.–17. juuni 1995 = Grundbuch- und Notartage: Referate, 26.–30. Juni 1994, 15.–17. Juni 1995. – Tallinn: Justiitsministeerium = Justizministerium der Republik Estland; Euroopa Nõukogu = Europarat, 1996. – Lk. 91–104.
56. Grundbuchämter gestern, heute, morgen // Kinnistusraamatu- ja notaripäevad: Ettekanded, 26.–30. juuni 1994, 15.–17. juuni 1995 = Grundbuch- und Notartage: Referate, 26.–30. Juni 1994, 15.–17. Juni 1995. – Tallinn: Justiitsministeerium = Justizministerium der Republik Estland; Euroopa Nõukogu = Europarat, 1996. – S. 261–276.

57. Kinnistusraamatu- ja äriregistrivaldkonna arengust ja probleemidest Eestis // Kinnistusraamatu- ja notaripäevad: Ettekanded, 16.–18. mai 1996 = Grundbuch- und Notartage: Referate, 16.–18. Mai 1996. – Tallinn: Justiitsministeerium = Justizministerium der Republik Estland, 1997. – Lk. 9–24.
58. Übersicht der Entwicklung und Probleme des Grundbuch- und Handelsregisterbereichs // Kinnistusraamatu- ja notaripäevad: Ettekanded, 16.–18. mai 1996 = Grundbuch- und Notartage: Referate, 16.–18. Mai 1996. – Tallinn: Justiitsministeerium = Justizministerium der Republik Estland, 1997. – S. 127–145.
59. Kinnistusametite taasloomine ja arendamine kui kohtureformi osa // Kinnistusraamatu- ja notaripäevad: Ettekanded, 15.–17. mai 1997 = Grundbuch- und Notartage: Referate, 15.–17. Mai 1997. – Tallinn: Justiitsministeerium = Justizministerium der Republik Estland, 1998. – Lk. 9–17.
60. Wiederherstellung und Entwicklung der Grundbuchämter als Teil der Gerichtsreform // Kinnistusraamatu- ja notaripäevad: Ettekanded, 15.–17. mai 1997 = Grundbuch- und Notartage: Referate, 15.–17. Mai 1997. – Tallinn: Justiitsministeerium = Justizministerium der Republik Estland, 1998. – S. 151–160.
61. Aufbau der Grundbuchämter in Estland // Gemeinsames Seminar der Landesregierung Brandenburg und der Universität Potsdam, am 4. und 5. Juni 1998 in Potsdam. – Potsdam: Europäische Staatsbürger-Akademie ESTA-Brandenburg, 1998. – S. 35.
62. Kommentaarid asjaõigusseaduse ja kinnistusraamatuseaduse muudatusettepanekute kohta // Kinnistusraamatu- ja notaripäevad: Ettekanded, 28.–30. mai 1998 = Grundbuch- und Notartage: Referate, 28.–30. Mai 1998. – Tallinn: Justiitsministeerium, 1999. – Lk. 65–96.
63. Kommentare zu den Änderungsvorschlägen des Sachenrechtsgesetzes und Grundbuchgesetzes // Kinnistusraamatu- ja notaripäevad: Ettekanded, 28.–30. mai 1998 = Grundbuch- und Notartage: Referate, 28.–30. Mai 1998. – Tallinn: Justiitsministeerium, 1999. – S. 243–280.

64. Eesti notariaat reformiteel // Konverents „Notari rollist tänapäeva ühiskonnas“, 31. oktoober 1998 = Konferenz „Über die Rolle des Notars in der heutigen Zeit“, 31. Oktober 1998. – Tallinn: Eesti Vabariigi Notarite Koda = Notarkammer der Republik Estland, 1999. – Lk. 98–112. ISBN 9985605934.
65. Estnisches Notariat auf dem Wege der Reforme // Konverents „Notari rollist tänapäeva ühiskonnas“, 31. oktoober 1998 = Konferenz „Über die Rolle des Notars in der heutigen Zeit“, 31. Oktober 1998. – Tallinn: Eesti Vabariigi Notarite Koda = Notarkammer der Republik Estland, 1999. – S. 220–227.
66. Eesti kinnistusraamatuõiguse vastuolulistest allikatest ja kinnistusraamatu tänasest seisust // Kinnistusraamatu- ja notaripäevad: Ettekanded, 2000 = Grundbuch- und Notartage: referate, 2000. – Tallinn: Justizministerium der Republik Estland, 2001. – Lk. 31–43.
67. Die einander widersprechenden Quellen des estnischen Grundbuchrechtes und der heutige Stand des Grundbuchs // Kinnistusraamatu- ja notaripäevad: Ettekanded, 2000 = Grundbuch- und Notartage: Referate, 2000. – Tallinn: Justizministerium der Republik Estland, 2001. – S. 125–134.
68. Kohtunikuabi: kas kohtusüsteemi õnn või õnnetus? // Kohtunikuabi institutsiooni 15. aastapäev; Tallinn: Meriton Grand Conference & Spa Hotell, 30.03.2012. – Tallinn: Justiitsministeerium, 2012. – Lk. 23–30.
69. Eesti nõude olemasolust sõltumatu hüpoteek ja selle koht teiste Euroopa kinnispandiõiguste hulgas // Ettekanne rahvusvahelisel konverentsil „Eesti asjaõigusseaduse kakskümmend aastat – kogemused ja perspektiivid“, Tartu, 28.–29. november 2013. – Publitseerimata konverentsiettekanne. – 12 lk. – Ettekanne on kättesaadav ETISes R. Tiiveli publikatsioonide all.

5. Teadusväljaande toimetamine

70. Kaasaegne kinnistusraamat: Austria näitele toetuv õigusvõrdlev uurimus / Herbert Hofmeister, Helmut Auer; saksa keelest tõlkinud Urmas Tigane, toimetanud Rein Tiivel. – Tallinn: ESDP Kirjastus, 1993. – Schriftenreihe des Bundesministeriums für Justiz = Austria Justiitsministeeriumi Toimetised, nr. 58. – 131, [9] lk.: ill.
71. Kinnistusraamatuõigus: menetlusõiguse küsimusi / Walter Böhringer; [saksa keelest tõlkinud Nele Siimre; toimetanud Rein Tiivel]. – Tallinn: Justiitsministeerium, 1996. – 82, [1] lk.
72. Märked kinnistusraamatus / Walter Böhringer; [saksa keelest tõlkinud Tiina Prööm; toimetaja Rein Tiivel]. – Tallinn: Justiitsministeerium, 1999. – 44 lk.
73. Kinnisasjaõiguste järjekoht / Walter Böhringer; [saksa keelest tõlkinud Mari-Ann Mändoja; toimetaja Rein Tiivel]. – Tallinn: Justiitsministeerium 2000. – 43, [1] lk.

6. Teadustööde juhendamised

74. Текущее планирование производства сельскохозяйственной продукции на предприятиях (в условиях интенсивного животноводства по материалам Эстонской ССР): Автореферат / Маре Фердинандовна Ярвеотс; [научный руководитель – кандидат экономических наук Р. Э. Тийвель]. – Рига: Академия Наук Латвийской ССР, 1980.
75. Фактор местоположения сельскохозяйственного предприятия в экономическом механизме развитого социализма (на примере ЭССР): Автореферат / Вайке Эдуардовна Тейн; [научный руководитель – кандидат экономических наук Р. Э. Тийвель]. – Рига: Академия Наук Латвийской ССР, 1981.
76. Korteriomandi õiguslik olemus: magistritöö / Tiina Kullamä; [juhendaja Rein Tiivel]. – Tallinn: Tallinna Tehnikaülikool, 2010.

7. Muud publikatsioonid

77. Põllumajandusliku tootmise looduslik-majanduslike tingimuste hindamisest // Aktuaalset põllumajanduses, 1972. – Tallinn: Valgus, 1972. – Lk. 39–44.
78. Haritava maa kasutamise andmekogu loomine // Põllumajanduse päevaprobleeme, 1986. – Tallinn: Valgus, 1987. – Lk. 133–135.
79. Kuidas omandada kinnisvara? / Johannes Mikhelsoni Fond, [Anre Zeno, Rein Tiivel, Villu Kõve, Priidu Pärna, Tõnu Ints]. – Tartu: [s.n], 1993. – [64] lk.
80. Toimetajalt // Kinnistusraamatuõigus: menetlusõiguse küsimusi / Walter Böhringer; [saksa keelest tõlkinud Nele Siimre; toimetanud Rein Tiivel]. – Tallinn: Justiitsministeerium, 1996. – Lk. 10–11.
81. Toimetajalt // Märked kinnistusraamatus / Walter Böhringer; [saksa keelest tõlkinud Tiina Prööm; toimetaja Rein Tiivel]. – Tallinn: Justiitsministeerium, 1999. – Lk. 5.
82. Toimetajalt // Kinnisasjaõiguste järjekoht / Walter Böhringer; [saksa keelest tõlkinud Mari-Ann Mändoja; toimetaja Rein Tiivel]. – Tallinn: Justiitsministeerium 2000. – 43, [1] lk.
83. Mõned täiendused riigikohtunik dr. iur. Villu Kõve ettekandele Eesti Akadeemilise Õgusteaduse Seltsi 18. veebruari 2014 ettekandekoosoleku teemal „Kohtulike registrite tähendusest ja vajalikkusest“ // [s.l.]: [s.n], 2014. – 6 lk.: joon.

8. Artiklid ajalehtedes ja ajakirjades

84. Rekord, aga ei rõõmusta // Põllumajanduse Akadeemia (1964), 29. oktoober.
85. Maa hinna määramisest ja rakendamisest maade eraldamisel // Sotsialistlik Põllumajandus (1968), nr. 17. – Lk. 772–774.
86. Цена земли // Советская Эстония (1968), 11. апрель.
87. Maaseadusandlus ja tootmistingimuste võrdsustamine põllumajanduses // Edasi (1968), 22. november.
88. Maaseadusandlus ja ehitustegevus // Edasi (1968), 23. november.
89. Meistritiitlid Tartusse. R. Tiivel ja V. Viirsalu // Spordileht (1970), 2. märts.
90. Objektiivsete tootmistingimuste komplekshinde leidmisest ja kasutamisest // Sotsialistlik Põllumajandus (1974), nr. 3. – Lk. 100–104.
91. Objektiivsete tootmistingimuste komplekshinnete leidmisel kasutatud regressioonivõrrandite uurimisest // Sotsialistlik Põllumajandus (1974), nr. 14. – Lk. 631–633.
92. Majandite asukoha küsimusi. V. Reino ja R. Tiivel // Sotsialistlik Põllumajandus (1974), nr. 24. – Lk. 1109–1111, skeem.
93. Цена рекорда. М. Бронштейн и Р. Тийвель // Комсомольская правда (1976), 27. мая.
94. Abi haigete kohtade leidmiseks // Sotsialistlik Põllumajandus (1985), nr. 5. – Lk. 16–17.
95. Mõõtmisest lõikamiseni. V. Lind, A. Sirendi, R. Tiivel // Rahva Hääl (1987), 30. detsember.
96. Maade hindamisest mitme pilgu läbi. R. Kokk, R. Tiivel // Edasi (1988), 18. mai.
97. Maa majanduslikust hindamisest spetsialisti madala mätta otsast // Edasi (1988), 2. juuni. – Lk. 4.
98. Maade hindamisest mitme pilgu läbi: vastukaja R. Kase artiklile „Kas maa on Eestis parem kui naabritel?“ R. Kokk, R. Tiivel // Edasi (1988), 28. juuli. – Lk. 3.

99. Uus maks tulekul // Edasi (1988), 8. detsember. – Lk. 5.
100. Üksinda punaste vastas // Edasi (1988), 21. detsember. – Lk. 3.
101. Alustada võiks piirkondlikust andmepangast // Edasi (1989), 9. september. – Lk. 3.
102. Kas Lõuna-Eesti täitevkomiteede ühendus saab teoks. Hillar Padu, Rein Tiivel // Edasi (1989), 4. oktoober. – Lk. 4.
103. Majandi asukoha mõjust lõunaestlaste rahakotile. Vaike Tein, Rein Tiivel // Koit (1989), 19. oktoober.
104. Республиканский хозрасчет: сделать ИМЕ реальностью. Беседа с Р. Нярска и Р. Тийвелем // Советская Эстония (1989), 20. октябрь.
105. Maaliit interliikumise liitlaseks. Hillar Padu, Rein Tiivel // Edasi (1989), 23. november. – Lk. 3.
106. Maamaks: kellele hea, kellele halb // Edasi (1990), 6. jaanuar. – Lk. 3.
107. Millisena näeb valitsus maareformi? // Rahva Hää (1990), 13. juuli.
108. Kas maareform seisab maadeklaratsiooni tühistamise taga // Edasi (1990), 14. august. – Lk. 3.
109. Kas osak ja asundustalu päästavad kolhoosikorra? // Rahva Hää (1990), 21. september.
110. Kas kirvega saab kurge püüda? // Edasi (1990), 13. oktoober. – Lk. 3.
111. Kuidas maareform välja näeb // Maaleht (1990), 22. november. – Lk. 6.
112. Täpsustame maareformi // Rahva Hää (1990), 23.–24. november. – Lk. 2.
113. Millise otsuse teeb Ülemnõukogu maareformi asjus? // Edasi (1990), 15. detsember. – Lk. 3.
114. Ülemnõukogu on otsustanud // Postimees (1991), 4. jaanuar. – Lk. 4.
115. Kes mida maareformilt ootab. Rein Tiivel, Arno Lööke // Maaleht (1991), 4. aprill. – Lk. 6. Järgneb: Maaleht (1991), 11. aprill. – Lk. 6; Maaleht (1991), 18. aprill. – Lk. 6; Maaleht (1991), 25. aprill. – Lk. 4;

- Maaleht (1991), 2. mai. – Lk. 6; Maaleht (1991), 9. mai. – Lk. 6; Maaleht (1991), 6. juuni. – Lk. 6.
116. Maaseaduse eelnõu – läheb madinaks! // Postimees (1991), 30. aprill. – Lk. 4.
117. Maaseaduse eelnõul on olulisi puudusi // Rahva Hää! (1991), 4. mai. – Lk. 5, 7.
118. Maaseadus: Ülemnõukogus läheb palavaks // Postimees (1991), 18. juuni. – Lk. 4.
119. Maaseaduse eelnõul ka teine variant // Rahva Hää! (1991), 26. juuni.
120. Ülemnõukogu kujundab maareformiseadust // Postimees (1991), 2. oktoober. – Lk. 4
121. Maareform sai soovitud punasem // Postimees (1991), 30. oktoober. – Lk. 4.
122. Kas kohe või alles mitme aasta pärast // Postimees (1992), 23. jaanuar. – Lk. 2.
123. Sammuke põllumajanduse reformimise pikal teel // Postimees (1992), 25. märts. – Lk. 2.
124. Kinnisvarast nii ja teisiti ehk üks lugu Tartu Ülikoolist // Postimees (1992), 8. juuni. – Lk. 6.
125. Kui suur on puhtakasurubla? // Postimees (1992), 8. juuli. – Lk. 4.
126. Maareform ei alga nii pea // Rahva Hää! (1992), 25. august.
127. Eestis võetakse kasutusele kinnistusraamatud // Rahva Hää! (1993), 1. juuni. – Lk. 5.
128. Maareform kinnistamise taga kinni? // Maaleht (1995), 9. veebruar. – Lk. 11.
129. Maareformiseadus ja maaomandi kinnistamine // Päevaleht: Äri-leht (1995), 15. veebruar. – Lk. 4.
130. Kes kasutab registrit kurjasti, jääb tulevikus infost ilma. Rein Tiivel; interv. Tiiu Põld // Sõnumileht: Ametlikud teadaanded. Eri (1996), 20. november. – Lk. 1, 3.
131. Kohtunikuabi erialast // Verbis Aut Re (2001), nr. 7.

132. Das Grundbuch in Estland // Rechtspfleger Studienhefte (2001), nr. 3. – S. 65–72.
133. Lõpetab kohtunikuabi eriala esimene lend // Verbis Aut Re (2004), nr. 7.
134. Notarisaba lühendamisest // Postimees (2004), 25. oktoober. – Lk. 12.
135. Konverentsil Budapestis // Verbis Aut Re (2005), nr. 12.
136. Mida tasuks silmas pidada kinnisasjaõiguse omandamisel // Eesti Majanduse Teataja (2006), nr. 7/8. – Lk. 22–26.
137. Korteriomandist ja selle võõrandamisest // Eesti Majanduse Teataja (2006), nr. 11. – Lk. 15–18.
138. Lihtsakoeline, kuid kahjuks mitte uus // Postimees (2009), 15. oktoober. – Lk. 13.
139. Erikasutusõigusest uues korteriomandiseaduses // Eesti Majanduse Teataja (2015), nr 10. – Lk 74–78.

9. Rein Tiiveli kohta ilmunud publikatsioonid

140. Uusi teaduste kandidaate: [Majandusteadlane R. Tiivel, agroom P. Taluoja; artiklid: A. Astaškin ja L. Palm] // Sotsialistlik Põllumajandus (1971), nr. 13. – Lk. 620.
141. Eesti esimese kinnisvaraguru tiitliga pärjati juristid // Äripäev (2003), 16. november.
142. Rein Tiivelile anti kinnisvaraguru tiitel // Verbis Aut Re (2003), nr. 9.
143. Arvake ära, kus professor viibis? // Verbis Aut Re (2005), nr. 5.
144. Tööjuubilare: Rein Tiivel // Verbis Aut Re (2010), nr. 8.
145. Sisekaitseakadeemia õppe alusepanijatest // Verbis Aut Re (2019), nr. 2. – Lk. 40–43.

NIMEREGISTER

- Astaškin, A.(art.) 140
Auer, H 70
Bronštein, M. (juhend.) 1
Böhringer, W. 71, 72, 73, 80,
81, 82
Hofmeister, H. 70
Ints, T 79
Johannes Mihkelsoni Fond 79
Kase, R. 98
Kokk, R. 96, 98
Kullamä, T 76
Köve, V 79, 83
Lind, V. 95
Lööke, A. 115
Mändoja, M.-A. (tõlk) 73, 82
NSVL Teaduste Akadeemia
Majandusmatemaatika
Keskinstituudi Eesti Filiaal 1
Padu, H. 102, 105
Palm, L. (art.) 140
Prööm, T. (tõlk) 72, 81
Pöld, T. (interv.) 130
Pärna, P. 28, 79
Taluoja, P. 140
Reino, V. 92
Siimre, N. (tõlk) 71, 80
Sirendi, A. 95
Zeno, A 79
Tein, V. 103
Tigane, U. (tõlk) 70
Viirsalu, V. 89
- Бронштейн, М. 15, 18, 93
Нярска, Р. 104
Тартуский государственный
университет 2
Тейн, В 75
Ярвеотс, М 74

